

Rozważania adwentowe – 23 grudnia

Rozważania na 23 grudnia.
Proponowane tematy to: misja
Jana; ukryć się i zniknąć; cichy
sposób Bożego działania.

- Misja Jana;
- Ukryć się i zniknąć;
- Cichy sposób Bożego działania.

„KIMŻE BĘDZIE to dziecko” (Łk 1,66).
Przyjaciele Zachariasza i Elżbiety w
ich małej wiosce wpadają w zachwyt.
Wokół narodzin Jana dzieją się

cudowne rzeczy. Oczekiwanie rośnie z każdą chwilą. Jego ojciec właśnie odzyskał mowę i wszystkie jego słowa są słowami uwielbienia i błogosławieństwa dla Boga.

Zachariasz nie może ukryć swojej radości i wdzięczności. Ci, którzy są wokół niego, wyczuwają Boskie działanie we wszystkich tych wydarzeniach, więc nie chcą niczego przegapić; zapisują wszystkie słowa w głębi swoich serc.

W tej miejscowości „słyszeli o wielkim miłosierdziu, jakie Pan okazał” Elżbiecie (por. Łk 1, 58). W te Święta Bożego Narodzenia, które są już tuż tuż, my również chcemy usłyszeć na nowo o Bożym miłosierdziu, o tym jak Bóg jest dobry, jak bardzo nas kocha i jak chce nas zbawić i uwolnić od grzechu. Możemy prosić krewnych Maryi, aby pomogli nam wyostrzyć słuch, abyśmy jak najlepiej przygotowali się na przyjęcie

cudownego daru odkupienia. W świątecznej atmosferze tych dni nie chcemy przestać wsłuchiwać się w łagodny głos Jezusa. „Milczmy i pozwólmy temu Dziecku mówić do nas. Wyryjmy Jego słowa w naszych sercach, nie odrywając oczu od Jego oblicza. Jeśli weźmiemy Je w ramiona i pozwolimy Mu się objąć, da nam niewyczerpany pokój serca”[1].

W dzisiejszej Ewangelii widzimy, że ten, który był przed Jezusem właśnie się narodził. On nie jest Mesjaszem i on o tym wie. Niektórzy wyraźnie zadadzą mu to pytanie. I wiemy, że zawsze odpowiada tak samo:

„Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał” (J 3, 30). Czasami nie jest nam łatwo pozwolić Panu działać. Nie jest łatwo nauczyć się schodzić z drogi. Z pewnością byliśmy zaangażowani w misję apostolską i być może dużo modliliśmy się za konkretną osobę. Prawdziwy apostoł

wie jednak, jak pozostać w tle. Wie, że nie jest niezastąpiony, nie chce być głównym bohaterem. Niesie duszom przesłanie Chrystusa, a nie swoje własne. Możemy prosić Jana Chrzciciela, aby pomógł nam być, tak jak on sam, dobrym zwiastunem przyjscia Jezusa w życiu tak wielu ludzi wokół nas.

CIESZYĆ SIĘ z czegoś oznacza doceniać owoce, które to coś przynosi. Apostoł zawsze widzi owoce, bo wie, że nic, co robi w jedności z Jezusem Chrystusem, nie pozostaje bez echa. Zawsze cieszy się z misji, nawet jeśli nie widać jej rezultatów. Sposób, w jaki Bóg dokonał odkupienia to tajemnica. Jego narodziny, które wkrótce będziemy świętować, dokonały się bez wiedzy tłumów. A Jan jest dobrym zwiastunem, ponieważ robi

to, co robił Jezus: jest dyskretny, prosty, skromny. Jak mówi św. Augustyn: „Widział, gdzie jest zbawienie, rozumiał, że jest tylko pochodnią i bał się, że zgasi go wiatr pychy”[2].

Ukrywanie się, bycie niewidocznym napełnia duszę apostoła pokojem, ponieważ osoba, która tak żyje wie, że jest narzędziem. Ma świadomość, że nie dźwiga całego ciężaru. W dobrych chwilach dostrzega, że to Bóg ją stworzył. W złych chwilach nie martwi się, bo wie, że Bóg wszystko naprawi. Nie umniejsza to jednak jej entuzjazmu i spontaniczności. Wręcz przeciwnie, usuwa napięcie, udrękę i sztywność. Możemy powiedzieć Panu, że ufamy w Niego, że nie chcemy niczego dla siebie, ale że jesteśmy gotowi być kanałem, przez który On przynosi swoje szczęście innym.

Wielu świętych było skłonnych żyć tą pokorą. Chcą naśladować Jezusa i szukać, tak jak On, tylko chwały Bożej. Św. Josemaría łączy te dwie postawy. Mogłoby się wydawać, że zniknąć to znaczy wycofać się, porzucić misję, ale tak nie jest. Widzimy to wyraźnie w życiu Jana Chrzciciela i wszystkich świętych: będąc pokornymi, nie zaniedbywali dusz, które były im bliskie. Dlatego św. Josemaría mógł powiedzieć: „Odkąd postanowiłem słuchać głosu Boga, kiedy po raz pierwszy usłyszałem miłość Jezusa, odczuwałem w duszy pragnienie ukrycia się i zniknięcia; pragnienie życia *illum oportet crescere, me autem minui* (J 3, 30); chwała Pana musi wzrastać, ale ja nie mogę być widoczny”[3]. Innym razem mówił to bardziej zwięźle: „Ukryć się i zniknąć to moje zadanie, aby tylko Jezus mógł jaśnieć”[4].

.....

JAN RÓWNIEŻ wyprzedził Jezusa, oddając swoje życie. To musiała być wielka radość dla niego, kiedy zobaczył, jak jego uczniowie znaleźli Mesjasza i jak pozostali z Nim. Kiedy został pojmany i stracony, mógł myśleć, że to wszystko było warte tego, by czynić wolę Bożą, ale nie wiedział, że sam Mesjasz wkrótce pójdzie w jego ślady. Jan Chrzciciel jest największym z narodzonych z niewiast (por. Mt 11, 11), a jednak żył, starając się pozostać w ukryciu. Jeśli imię Jan oznacza, że Bóg mu sprzyja, to możemy powiedzieć, że Bóg uszczęśliwia tego, który się ukrywa, daje mu pokój, sprawia mu radość. Ciężar staje się lekki.

Plan Boży realizuje się w ten sposób, po cichu i niezauważalnie dla wielu. W naszym interesie jest, aby Chrystus królował, a On już zdecydował, w jaki sposób to uczyni: z krzyża, w bólu, jaki sprawiło Mu dźwiganie grzechów wszystkich

ludzi. Wypełniła się przepowiednia o Boskiej pokorze posuniętej do granic możliwości: „Pochylenie się Boga przybrało niespotykany i wcześniej niewyobrażalny realizm. Stwórca, który trzyma wszystko w swoich rękach, od którego wszyscy jesteśmy zależni, czyni siebie małym i potrzebującym ludzkiej miłości. Bóg jest w stajni. Jakże inaczej mogłoby się okazać większe i czystsze Jego upodobanie do człowieka, Jego troska o niego? Nic bowiem nie może być bardziej wzniosłe, większe niż miłość, która w ten sposób się schyla, która się zniża, która się uzależnia"[5].

Prosimy Dziewicę Maryję, pokorną kobietę z Nazaretu, która chciała, aby Jezus był zawsze na pierwszym planie, by pomogła nam być skutecznymi i dyskretnymi narzędziami w rękach najlepszego rzemieślnika w historii.

[1] Papież Franciszek, *Homilia*, 24 grudnia 2015 r.

[2] Św. Augustyn, *Kazanie* 293.

[3] Św. Josemaría, *List* 29.12.1947 / 14.02.1966 nr 16.

[4] Św. Josemaría, *List* 28.01.1975.

[5] Benedykt XVI, *Homilia*, 24 grudnia 2008 r.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-adwentowe-23-grudnia/> (06-03-2026)